

hjælpe denne til en yderligere Udvikling, vilde en saadan isoleret Frihavn, hvis den trivedes komme til at udgjøre en Verden for sig med forskjellig Beskatning og sælgelig med en Befolkning, der vilde have andre Interesser end det øvrige Land.

Paa Christianshavn kunde der ganske vist paavises Pladser af tilstrækkelig stor Udstrækning, der i flere Retninger vilde kunne egne sig til et saadant Etablissement, men Udgangen fra Landsiden og Forbindelsen med den nævrende Toldbod vilde altid blive vanskelig, ligesom en Sporforbindelse med Jernbanen af Hensyn til Trafiken i Havnen kun vilde være mulig, naar Sporet overførtes syd for Langebro.

Under disse Omstændigheder har man derfor troet fortrinsvis at burde anbefale Frihavnen's Anlæggelse ved Nordsiden af Kastellet paa Grunden ud for Blindeinstituttet, hvor det antages, at Havnevesenet vil kunne tilveiebringe fornøden Grund samt bekvem Anlægsplads med dybt Vand, paa hvilket Sted Skibe i Farten til og fra Kjøbenhavns Havn ville have let ved at lægge an, ligesom det formentlig ogsaa uden stort Besvær vil kunne sættes i Forbindelse med Jernbanen.

J. Henholt til, hvad man saaledes har tilladt sig at udvikle, troer Kommissionen at kunne besvare Finantzministeriets Spørgsmaal derhen, at Frilagere indrettede paa Grundlag af de i Loven af 4de December 1863 indeholdte Bestemmelser først fuldelig vilde vise deres Nytte ved en ganske væsentlig Udvidelse, navnlig med Hensyn til Lokalerne, hvorimod Benyttelsen, saavel hvad Varesnes Art som deres Behandlingsmaade angaaer, ikke vil blive forskjellig fra det Nævrende, idet nogen egentlig Bearbejdelse i større Stil næppe vil kunne ventes, samt at selv et saadant udvidet Frilager ikke vil være tilstrækkeligt til at stille den kjøbenhavnske Handel saa frit som en paa udenlandsk Mellemand rettet Virksomhed udtrækker, men at hertil maa fordres en egentlig Frihandelsplads som affluttende Led i de paa Grund af Told- og Skibsafgifter for Handelens Skyld indførte Institutioner, samt at en saadan Frihandelsplads formentlig burde have saa lidt at gjøre med Toldvesenet som muligt, medens Frilagrene burde staa i samme Forhold til denne Administration som nu, hvorfor Kommissionen tillader sig at foreslaa:

At Finantzministeriet snarest muligt erhverver det det Classenske Fideikommiss her i Staden tilhørende Komplex af Grunde og Bygninger mellem Amaliegade, ny Toldbodgade og almindelig Hospital, hvilket Terræn bringes i umiddelbar Forbindelse med Toldboden ved en Nedlægning af ny Toldbodgade; at der paa den saaledes tilveiebragte Udvidelse af Toldbodpladsen opføres Frilagre med Kontorer, der fra Toldboden forsynes med personlig og mekanisk Arbeidskraft, navnlig ved Anbringelse af Dampkraft paa Toldboden til tillige at betjene Toldvesenets Bathuse;

at Finantzministeriet ligeledes saa snart som muligt gjør Stridt til, at der ved Nysten udfør Blindeinstituttet ved Kjøbenhavn indrettes en Frihavn med Anlæg ved dybt Vand, Indhegning mod Toldterritoriet og Bygninger for Toldkontrol, Post- og Telegrafvesenet, Sporforbindelse med de sjællandske Jernbaner, og at de foreløbig fornødne Quaisure samt et større Bathus til Udleining opføres, medens Grunden ellers overlades Private mod et billigt Wederlag.

Kjøbenhavn, den 22de Januar 1881.

Lange. F. C. Adolph. A. Warner. J. M. Wing.
L. J. Gren. Moritz G. Melchior. G. M. Tüchsen,